

Sanja Prijatelj

IVAN RABUZIN – PRIČE IZ PRIGORJA

Planete, 1985., ulje na platnu, 81 x 65 cm

NAKLADNIK: Muzej Prigorja

ZA NAKLADNIKA: Morena Želja Želle

AUTORICA IZLOŽBE: Sanja Prijatelj

FOTOGRAFIJA: Foto studio Uno

LIKOVNO OBLIKOVANJE: Sanja Prijatelj

PRIPREMA ZA TISAK: I.T.M. Vrbovec

TISAK: I.T.M. Vrbovec

NAKLADA: 200 komada

ISBN 978-953-8584-25-1 (meki uvez)

ISBN 978-953-8584-26-8 (PDF)

CIP zapis je dostupan u nacionalnom skupnom katalogu knjižničnog sustava Bukinet (katalog.bukinet.hr)
pod brojem 991006047004309366.

Sanja Prijatelj

IVAN RABUZIN – PRIČE IZ PRIGORJA

Sesvete, 2026.

Sadržaj

3	Uvod
3	Mladenačka sjećanja i vrbovečke godine (1945. – 1947.)
4	Vrbovečki motivi u Rabuzinovu slikarstvu
5	Doprinos kulturnom životu Vrbovca i likovnim kolonijama
7	Rabuzinova djela u vrbovečkim zbirkama
19	Svijet sklada i vedrine
20	Literatura

Ivan Rabuzin – priče iz Prigorja

Uvod

Izložba *Ivan Rabuzin – priče iz Prigorja* predstavlja u široj javnosti manje poznato poglavlje iz života jednoga od najznačajnijih hrvatskih slikara naive. Kroz tekstualne cjeline i reprodukcije osamnaest radova iz fundusa Pučkog otvorenog učilišta Vrbovec te privatnih vrbovečkih zbirki otkriva obiteljske, prijateljske i umjetničke veze koje su Rabuzina desetljećima povezivale s Vrbovcem i širim prigorskim krajem.

Premda neraskidivo vezan uz svoj rodni Ključ i Hrvatsko zagorje – čiji su krajolici ostali trajnim nadahnućem njegova slikarstva – Rabuzin se redovito vraćao Vrbovcu. Bio je to grad u u čijoj je okolici upoznao suprugu Ljubicu, u kojem su se rodila njegova djeca i u koji je rado zalazio zbog obiteljskih susreta, ali i aktivnoga sudjelovanja u kulturnom životu. Posebno se ističe njegova suradnja s amaterskim slikarima okupljenima u Likovnoj udruzi Vrbovec te sudjelovanje na koloniji *Vrbovečki likovni susreti*, koju je udruga organizirala u suradnji s tadašnjim Narodnim sveučilištem Vrbovec, današnjim Pučkim otvorenim učilištem Vrbovec, od 1981. do 1998. godine.

Važan izvor za pripremu ove izložbe bila je građa prikupljena tijekom boravka u umjetnikovu domu i atelijeru u Ključu u svibnju 2006. godine. Riječ je o videointervjuu i transkriptu razgovora u kojem se Rabuzin prisjetio svojih životnih i umjetničkih početaka: večernjih tečajeva crtanja kod Koste Angelija Radovanija, suradnje s Mićom Bašičevićem, koji je u njegovim radovima prvi prepoznao nizanje krugova i kružnih oblika, te savjeta Radoslava Putara, da ustraje u vlastitoj slikarskoj metodi i nastavi je razvijati.

Govorio je kako ga je slikanje uvijek činilo sretnim, premda je dio svojih ranih radova sam uništio jer se pobojavao vlastitoga novog izraza. Pred kraj razgovora priznao je da ga najviše plaši nemoć te da zbog bolesti duže vrijeme ne slika.

Mladenačka sjećanja i vrbovečke godine (1945. – 1947.)

Životni i umjetnički put Ivana Rabuzina (Ključ, 27. III. 1921. – Varaždin, 18. XII. 2008.) vodio ga je širom svijeta. Na samome početku toga puta, u ratnom vihoru, u siječnju 1945. godine, kao dvadesetčetverogodišnji vojnik stigao je u Vrbovec. Mjesto mu je dotad bilo poznat ponajprije po tamošnjim sajmovima o kojima je slušao od susjeda iz Ključa. U susjednom selu Gradec upoznao je Ljubicu Rišanek.

Rabuzin je u svojoj autobiografiji zapisao:

„S Ljubicom sam tada prvi puta posjetio vrbovečko groblje koje sam mnogo kasnije naslikao. Mnogobrojne šetnje vrbovečkim pejzažima, šume, gradečke šume pune cvijeća kojeg sam donosio Ljubici, pa cvijeće iz vrbovečkih vrtova. Brojna pisma svjedoče o tim danima i našem odnosu. Nazivala me slikarom, vjerojatno po literaturi koju sam čitao i u svezi razgovora koje smo vodili. Pomogla mi je kod kuhanja lanenog ulja za slikanje. Snimao sam i crtao geografski nacrt Vrbovca. Bez životnog i društvenog iskustva, pritisnut dubinom mojih osjećaja, bio sam povučen u vlastita razmišljanja o životu.“¹

¹ Josip Depolo, *Kozmologija Ivana Rabuzina*. Katalog izložbe. Zagreb: Umjetnički paviljon u Zagrebu, 1992., str. 19.

Nakon četiri mjeseca boravka u Vrbovcu, u travnju 1945. godine, Rabuzinova radna jedinica krenula je pješice preko Dugog Sela prema Zagrebu. Prisjećajući se rastanka, zapisao je kako je Ljubica plakala dok su prolazili šumama čije je proljetno zelenilo bilo prošarano prvim bijelim cvjetićima. Ti će prizori biti trajno sačuvani u njegovu sjećanju i postati dijelom njegovih slika.

U Rabuzinovim dječaćkim uspomenama na rodni Ključ, jednako kao i u mladenačkim sjećanjima vezanima uz Vrbovec, prepoznaju se začeci njegova likovnog izričaja i trajna fascinacija prirodom. Cvijeće, sunce, oblaci, šume, brežuljci, oranice, livade i tek pokoje selo postupno postaju prepoznatljivi motivi njegova slikarstva.

Posebno mjesto u Rabuzinovu vrbovečkom razdoblju zauzima vjenčanje s Ljubicom u lipnju 1947. godine u župnoj crkvi sv. Vida. Toga se dana prisjećao riječima: „*Pobješnjeli konji svatovske zaprege, zvuk orgulja s kora crkve i neki tajanstveni glas meni iza leđa ostaju u vječnom sjećanju.*“²

Nakon vjenčanja mladi bračni par nastanio se u Ključu gdje su započeli zajednički život. Rabuzin je od drveta prikupljenoga u Vrbovcu i Ključu izrađivao prvo obiteljsko pokućstvo, a obitelj je živjela skromno. Premda su živjeli u Ključu, njihova su se djeca rodila u Vrbovcu čime je ovaj grad postao važan dio u njihovom obiteljskom životu.

Vrbovečki motivi u Rabuzinovu slikarstvu

Vrbovec nije obilježio samo Rabuzinov privatni život. Uspomene na grad i njegov krajolik trajno su utkane i u njegovo slikarstvo što potvrđuje niz djela nastalih tijekom sljedećih desetljeća. Skica slike *Portret djevojke* nastala je u Vrbovcu 1945. godine, dok je slika dovršena u Zagrebu i Ključu. O njoj je Rabuzin zapisao: „*Noseći 62 kilometra nedovršen portret Ljubice iz Zagreba preko Seseva i Sv. Ivana Zeline prema Ključu, osjećao sam se poput Leonarda koji je Mona Lizu nosio na svim svojim putovanjima Italijom.*“³

Među najznačajnijim djelima nadahnutima vrbovečkim motivima ističe se *Groblje u Vrbovcu*, naslikano 1964. godine, godinu dana nakon što se Rabuzin profesionalno posvetio slikarstvu. Slika je zaštićeno kulturno dobro Republike Hrvatske (Z-491). Svojedobno je bila prodana američkom kolekcionaru, no Rabuzin ju je nakon mnogo godina otkupio te se danas ponovno nalazi u obiteljskoj zbirci u Ključu. Rabuzin se motivu vrbovečkoga groblja vratio gotovo dvadeset godina nakon što ga je prvi put posjetio s Ljubicom. Taj je prizor ostavio dubok trag u njegovu sjećanju te je u slikarskoj interpretaciji prerastao osobno iskustvo i postao univerzalna meditacija o životu, smrti i nadi. U prednjem planu nalazi se travnjak kojega simetrično dijeli putem koji vodi prema kapeli. S obje strane širokoga puta nižu se prepoznatljivi rabuzinski cvjetovi, oslikani prijelazima od svjetlijih prema tamnijim tonovima. U središtu kompozicije smještena je kapela sv. Tri Kralja iz 1713. godine, iza koje se prostiru groblje i drvodred gotovo istovjetnih stabala. Gornjim dijelom slike dominira tamno Sunce iz kojega se radijalno šire tamne zrake. Geometrijska jasnoća kompozicije dodatno naglašava mirnoću prostora i tišinu vječnoga počivališta.

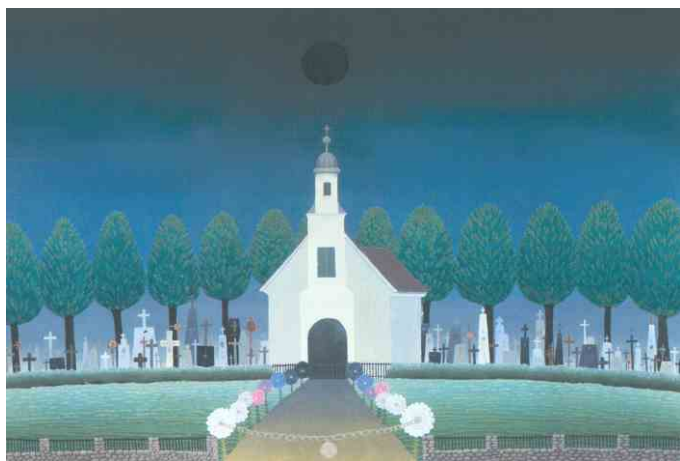
Portret djevojke, 1945.,
ulje na platnu, 56 × 48 cm

² Josip Depolo, Kozmologija Ivana Rabuzina. Katalog izložbe. Zagreb: Umjetnički paviljon u Zagrebu, 1992., str. 22.

³ Josip Depolo, Kozmologija Ivana Rabuzina. Katalog izložbe. Zagreb: Umjetnički paviljon u Zagrebu, 1992., str. 21.

Tonko Maroević⁴ Rabuzinovo je Sunce opisao kao životodajno, pozivajući se na stihove Antuna Branka Šimića. Međutim, na slici *Groblje u Vrbovcu* ono poprima drukčije značenje – tamno je, bez uobičajene životne snage, ali ne prijeteće, nego tiho i zamišljeno. Ne simbolizira samo kraj i smrt. Predimenzionirani cvjetovi u prvome planu, nalik svjetlećim bakljama, otvaraju mogućnost drukčijega čitanja ove znamenite slike, nazire se i poruka nade te vjere u obnovu i vječni život.

Godine 1972. Rabuzin je naslikao *Dugo Selo*, tada još malo mjesto između Vrbovca i Zagreba kojim je u to vrijeme često prolazio, a čija se naniznost kuća uz glavnu prometnicu skladno uklapala u njegov osjećaj za red i geometrijsku jasnoću kompozicije. U središtu slike dominira Bolléova župna crkva sv. Martina biskupa.

Groblje u Vrbovcu, 1964., ulje na platnu, 89 × 130 cm

Dugo Selo, 1972., ulje na platnu, 60 × 81 cm

Doprinos kulturnom životu Vrbovca i likovnim kolonijama

Uspomene na Vrbovec nisu ostale tek dio Rabuzinove osobne biografije. Gradu i njegovu kulturnom životu nastavio se redovito vraćati tijekom sljedećih desetljeća. Njegov je doprinos osobito došao do izražaja tijekom 80-ih i 90-ih godina 20. stojeća sudjelovanjem na *Vrbovečkim likovnim susretima*, likovnoj koloniji koja se od 1981. do 1994. godine održavala u organizaciji Likovne amaterske udruge i tadašnjega Narodnog sveučilišta Vrbovec, današnjeg Pučkog otvorenog učilišta Vrbovec.

Kolonija je s vremenom postala, uz one u Trebnju i Svetožarevu, jedno od najuglednijih okupljališta naivnih slikara i kipara amatera u tadašnjoj državi. Kasnije su joj se pridružili i akademski umjetnici te autori različitih likovnih poetika. *Vrbovečki likovni susreti* prerasli su u središnji kulturni događaj grada koji je trajao nekoliko dana, a s vremenom je poprimio i međunarodni karakter. Umjetnici su stvarali u tadašnjem motelu, školama i mjesnim zajednicama te prirodi.

Dolazeći u Vrbovec, Rabuzin je upoznao članove lokalne likovne scene, među čijim su najaktivnijim predstavnicima bili Mladen Kefelja i Josip Boltižar, umjetnici rodom iz Hrvatskog zagorja koji su se nastanili u Vrbovcu. Upravo su njih dvojica inicirali osnivanje Likovne amaterske udruge i pokretanje *Vrbovečkih likovnih susreta*. Uz Rabuzina i vrbovečke autore, na kolonijama su sudjelovali: Ivan Večenaj, Ivan Lacković Croata, Josip Generalić, Franjo

⁴ Tonko Maroević. Latice među oblacima. U: Rabuzin, 15–66. Zagreb: MGC Gradec, 1990., str. 37.

Rabuzin i sudionici Vrbovečkih likovnih susreta, 1985.

unapređenja likovne umjetnosti s ciljem da se međusobno bolje razumijemo i ljepše živimo.“

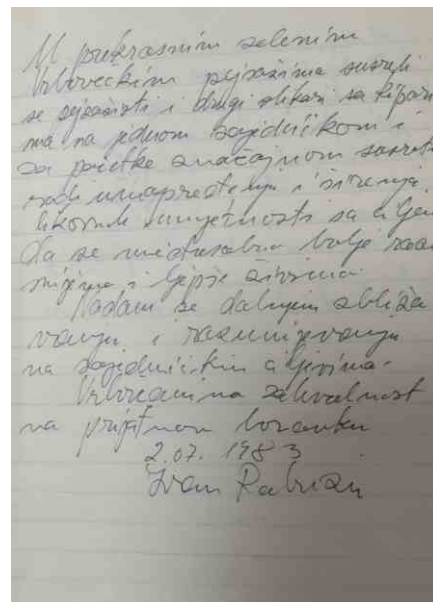
Posebnu vrijednost Vrbovečkih likovnih susreta činila je njihova obrazovna dimenzija. Umjetnici su u školama održavali ogledne satove i susrete s učenicima, a nastavnik likovne kulture Josip Happ redovito je dovodio učenike na koloniju kako bi upoznali istaknute hrvatske umjetnike.

Prigodom VI. vrbovečkih likovnih susreta Rabuzin je istaknuo: „To što smo do sada postigli valja nadalje razvijati. Satove likovnog odgoja i susrete po mjesnim zajednicama nema niti jedna kolonija. To je kapital.“

Izuzetno vrijedan bio je i Rabuzinov doprinos obnovi Likovne galerije Vrbovec, nekadašnjega ljetnikovca obitelji Berković. Za aukciju slika održanu u travnju 1987. godine, na kojoj je bilo ponuđeno devedeset i devet djela trideset i troje autora, darovao je sliku Zagorje i razglednice s motivima svojih radova. Obnovio je pridonio i

Klopotan, Ivica Antolčić, Petar Grgec, Živko Toplak, Daniel Butala, Bruno Paladin, Mate Tijardović i brojni drugi umjetnici. Susrete je godinama stručno pratio likovni kritičar Juraj Baldani, pišući predgovore kataloga, predlažući koncepcije izložbenih postava te ističući pluralizam likovnih izraza koji je kolonija njegovala.

Godine 1983., zajedno sa svjetski poznatim grafičarem Virgilijem Nevjestićem, Rabuzin je proglašen počasnim članom III. Vrbovečkih likovnih susreta. Tom je prigodom zapisao: „U prekrasnim zelenim vrbovečkim pejzažima susreli se pejzažisti i drugi slikari s kiparima na jednom zajedničkom i za početke značajnom susretu radi širenja i

Kopija Rabuzinova zapisa o koloniji, 1983.

Ivan Rabuzin i Josip Happ na aukciji slika, 1987.

S proslave 70. rođendana Ivana Rabuzina, Ključ, 1991.

dovođenjem zagorskih majstora koji su restaurirali stolariju galerije.

Kolonije su redovito pratile izložbe, koncerti učenika vrbovečke glazbene škole i stručna predavanja o likovnoj umjetnosti. Uz sudjelovanje na kolonijama, Rabuzin je s Vrbovčanima održavao i bliske prijateljske veze. Članovi HKUD-a „Petar Zrinski”, čiji je i sam bio član, redovito su ga posjećivali u njegovu domu u Ključu. Prigodom proslave njegova sedamdesetoga rođendana među gostima bio je i pjesnik Dragutin Tadijanović.

Uoči Rabuzinova 74. rođendana, u ožujku 1995. godine, u Vrbovcu je u prepunoj dvorani predstavljena njegova knjiga *Nedjeljni zapisi 1944. – 1994*. Dugogodišnja povezanost Ivana Rabuzina s Vrbovcem okrunjena je 2006. godine, kada ga je Grad Vrbovec, u znak zahvalnosti za njegov umjetnički i kulturni doprinos, proglasio svojim počasnim građaninom.

S predstavljanja knjige Ivana Rabuzina *Nedjeljni zapisi*, 1994.

Rabuzinova djela u vrbovečkim zbirkama

Zavičajna zbirka POU Vrbovec čuva osam djela Ivana Rabuzina nastalih između 1984. i 1995. godine. Iako brojčano mala, zbirka predstavlja vrijedan presjek njegova kasnijeg stvarlaštva. U djelima se pojavljuju motivi karakteristični za njegov slikarski opus – cvijeće, oblaci, stabla, brežuljci i sela – oblikovani u prepoznatljiv, idealizirani krajolik.

Fundus obuhvaća slike: *Pejzaž s plavim cvijetom* (1984., akvarel na papiru, 37 × 54 cm), *Pejzaž 1* (akvarelirani otisak na papiru, 22 x 30 cm), *Pejzaž 2* (akvarelirani otisak na papiru, 22 x 30 cm), *Planete* (1985., ulje na platnu, 80 × 64 cm), *Žitno polje* (1985., ulje na platnu, 50 × 65 cm), *Pejzaž* (1987., akvarelirana grafika, 37 x 54 cm) *Krajolik* (1993., akvarel na papiru, 38 × 45 cm) te *Bregi* (1995., tuš na papiru, 53 x 79 cm).

U djelima iz fundusa Zavičajne zbirke prepoznaju se obilježja Rabuzinova slikarskog rukopisa. Gusto ritmizirani vegetabilni motivi, oblikovani tankim potezima kista i svedeni na geometrijske oblike, tvore dekorativne, gotovo arabeske cjeline, osobito u slici *Planete*. Transparentnost akvarela dodatno omekšava prikaze krajolika koji se u daljini stapaju s horizontom i otvaraju prema beskraju.

Pejzaž s plavim cvijetom, 1984., akvarel na papiru, 37 × 54 cm

Pejzaž 1, akvalerirani otisak na papiru, 22 × 30 cm

Pejzaž 2, akvalerirani otisak na papiru, 22 × 30 cm

Žitno polje, 1985., ulje na platnu, 50 × 65 cm

Pejzaž, 1987., akvarelirana grafika, 33 × 47 cm

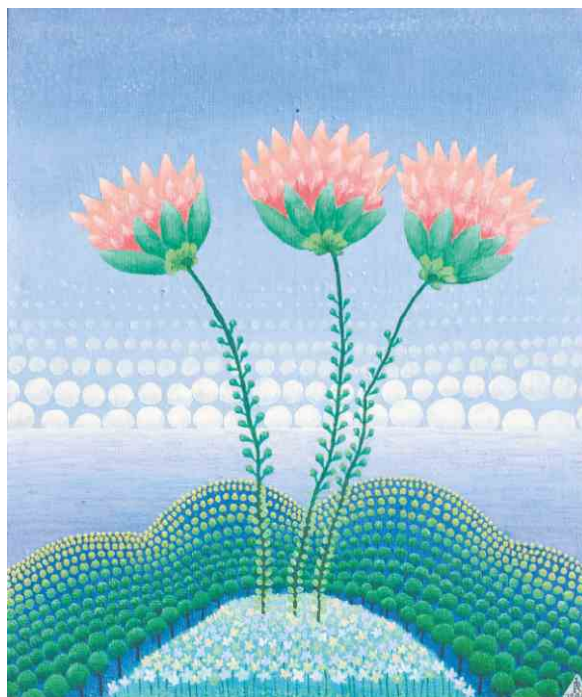

Krajolik, 1993., akvarel na papiru, 38 × 45 cm

Bregi, 1995., tuš na papiru, 53 × 79 cm

Arkadijski svijet još je izraženiji u djelima iz privatnih vrbovečkih zbirki, izvedenim u tehnikama ulja na platnu i akvarela. Riječ je o slikama *Anino cvijeće* (1960., ulje na platnu, 37 × 41 cm), *Dva stabla* (sitotisak na papiru, 93 x 69 cm), *Veliki bijeli cvijet* (1978. sitotisak na papiru, 69 x 95 cm), *Pirakante* (1979., sitotisak na papiru, 95 x 46 cm), *Ankici za imendan* (1988., sitotisak na papiru, 48 x 61 cm), *Hruškovića* (1989., ulje na platnu, 23 x 30 cm) *Vrbovečke šumice* (1990., ulje na platnu, 23 x 30 cm), *Ankici za rođendan* (1991., sitotisak na papiru, 73 x 102 cm), *Veliki brijeg* (1995., sitotisak na papiru, 69 x 95 cm), *Veliki sunčani cvijet* (sitotisak na papiru, 73 x 102 cm), *Kućice na bregu* (sitotisak na papiru, 63 x 78 cm) te *Vrbovečki breg* (1996., akvarel na papiru, 54 x 38 cm). Unatoč toponimima koje nalazimo u nazivima slika, ne treba očekivati vjeran prikaz konkretnog krajolika. Kako ističe Nikola Albaneže,⁵ riječ je o zavičajnim motivima koji su bili poticaj za kreaciju Rabuzinova vizionarskog, idiličnog univerzuma. U tim se djelima ističe krug, temeljni oblik Rabuzinova likovnog izraza. Bogat raspon ružičastih i zelenih tonova, uz karakterističnu plavu boju, prizorima daje gotovo nestvarnu svjetlost i produhovljenost. Kako je zapisao Ratko Vince, "*Rabuzin je ovome našem svijetu dao ono što mu najviše treba – ljepotu.*"⁶ Ta je ljepota prepoznatljiva i u slikama koje se čuvaju u vrbovečkim privatnim zbirkama. Rabuzinov osebujan slikarski svijet osigurao mu je istaknuto mjesto u hrvatskoj umjetnosti. Crnković ga ubraja među najistaknutije autore suvremene hrvatske figuracije te ističe da njegova djela predstavljaju vrhunce svjetske likovne umjetnosti.⁷

Anino cvijeće, 1960., ulje na platnu, 41 × 34 cm

⁵ Nikola Albaneže, Ivan Rabuzin – svečar ljepote Svijeta. POU Vrbovec, 2021., str. 3.

⁶ Ratko Vince, Čudo hrvatske naive, Zagreb: Amalteja, Hrvatski muzej naivne umjetnosti, 1995., str. 168.

⁷ Vladimir Crnković, Rabuzin: Zbornik studija, eseja, kritika, prikaza i intervjua; Rabuzin o svojem životu i djelu. Zagreb: Matica hrvatska, 1992., str. 8.

Dva stabla, sitotisak na papiru, 93 × 69 cm

Veliki bijeli cvijet, 1978., sitotisak na papiru, 41 × 57 cm

Pirakante, 1979., sitotisak na papiru, 95 × 64 cm

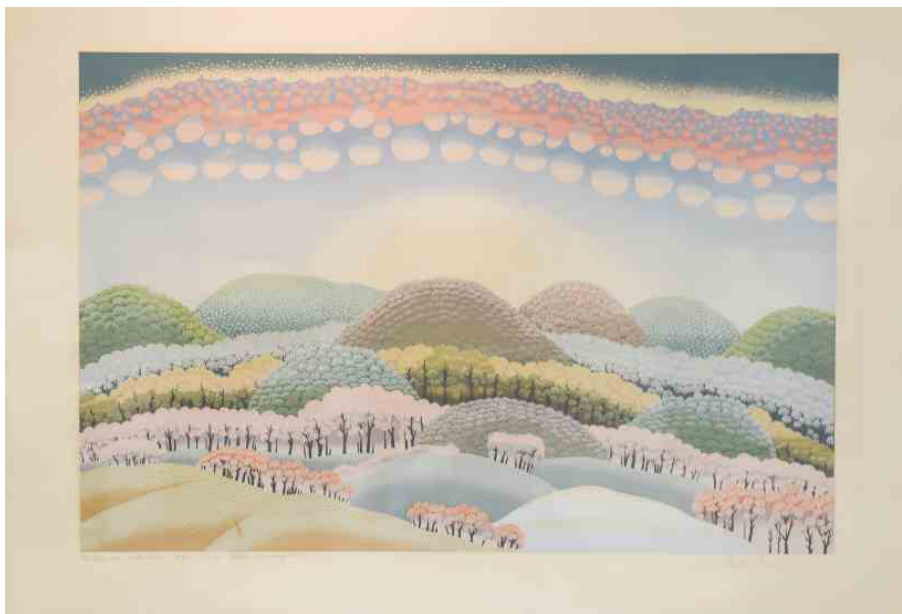
Ankici za imendan, 1988., sitotisak na papiru, 48 × 61 cm

Hruškovica, 1989., ulje na platnu, 23 × 30 cm

Vrbovečke šumice, 1990., ulje na platnu, 33 × 41 cm

Ankici za rođendan, 1991., sitotisak na papiru, 73 × 102 cm

Veliki brijeg, 1995., sitotisak na papiru, 69 × 95 cm

Veliki sunčani cvijet, sitotisak na papiru, 93 × 67 cm

Kučice na bregu, sitotisak na papiru, 63 × 78 cm

Svijet sklada i vedrine

Rabuzinovo slikarstvo i danas snažno djeluje na promatrača. Njegovi krajolici, prožeti svjetlošću i ispunjeni bujnom vegetacijom, stvaraju neposredan emotivan doživljaj te prizivaju osjećaj mira i sklada. Vladimir Crnković o Rabuzinu je zapisao: „*On ne slika dramu već isključivo liriku. Svojim djelima u nama potiče upravo ono što je oduvijek bilo i što jest najbitnije u životu čovjeka: ljubav.*“⁷

Rabuzin je često isticao kako slike stvara srcem i dušom. Jednom je prigodom izjavio: „*Bilo bi lijepo da svaki čovjek pođe prema Suncu i zahvali mu za sve ono dobro što mu daruje.*“ Svjesno zanemarujući zakone realistične perspektive, gradeći vlastiti idealizirani svijet izmaštanih pejzaža, prirodu nije prikazivao onakvom kakva jest, nego onakvom kakvom ju je, kao umjetnik, osjećao. Rabuzin je stvorio jedinstven likovni jezik u kojem su kružni oblici, predimenzionirani cvjetovi, brežuljci i sunce postali njegov prepoznatljiv autorski znak.

Djela predstavljena na ovoj izložbi, a koja se danas čuvaju u vrbovečkim zbirkama, vrijedan su dio Rabuzinova opusa i približavaju publici raznolikost njegova stvaralaštva.

⁷ Vladimir Crnković, Prisjećanje na Ivana Rabuzina u povodu stote godišnjice rođenja, u: *Hommage à Rabuzin: U čast stote obljetnice umjetnikova rođenja*, Zagreb: Kajkavsko spravišće, 2021., str. 14.

Literatura:

Crnković, V., ur. Rabuzin: Zbornik studija, eseja, kritika, prikaza i intervjuja; Rabuzin o svojem životu i djelu. Zagreb: Matica hrvatska, 1992.

Crnković, V. (ur.), Hommage à Rabuzin: U čast stote obljetnice umjetnikova rođenja, Zagreb: Kajkavsko spravišće, 2021.

Depolo, Josip. Kozmologija Ivana Rabuzina. Katalog izložbe. Zagreb: Umjetnički paviljon u Zagrebu, 1992

Maroević, Tonko. Latice među oblacima. U: *Rabuzin*, 15–66. Zagreb: MGC Gradec, 1990.

Vince, Ratko. Čudo hrvatske naive, Zagreb: Almateja, Hrvatski muzej naivne umjetnosti, 1995.

TRG D. DOMJANIĆA 5, SESVETE, KOLOVOZ 2026.

AUTORICA IZLOŽBE: Sanja Prijatelj

LIKOVNI POSTAV: Sanja Prijatelj

GRAFIČKA PRIPREMA: Marina Hržić Basar

TEHNIČKI POSTAV: Josip Kovačević, Sanja Prijatelj

IVAN RABUZIN – PRIČE IZ PRIGORJA

Izložba publici približava dio života i stvaralaštva Ivana Rabuzina, jednog od najpoznatijih hrvatskih slikara naive, povezan s Vrbovcem i prigorskim krajem. Obiteljske veze, prijateljstva i sudjelovanje u kulturnom životu grada održavali su tu bliskost i nakon što je postao međunarodno afirmiran slikar.

Kroz tekstualne cjeline, u koje su uključena i sjećanja njegovih suvremenika, upoznajemo događaje i ljude koji su obilježili Rabuzinove vrbovečke godine. Izložbu prate reprodukcije slika, akvarela, grafika i crteža iz fundusa Pučkog otvorenog učilišta Vrbovec i privatnih vrbovečkih zbirki. Zajedno pričaju osobnu i umjetničku prigorsku priču Ivana Rabuzina.

Vrbovečki breg, 1996., akvarel na papiru, 54 × 38 cm

ISBN 978-953-8584-25-1

